

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

navrhovatele: P. D.,
bytem „X“,

proti
odpůrci: Město Krásná Lípa, IČO: 00263486,
se sídlem Masarykova 246/6, 407 46 Krásná Lípa,

v řízení o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu města Krásná Lípa ze dne 4. 6. 2014, č. 1/2014, a to v části týkající se plochy Z2 - plocha dopravního vybavení,

takto:

- I. V opatření obecné povahy – Územním plánu města Krásná Lípa ze dne 4. 6. 2014, č. 1/2014, **se pro vady řízení** dnem právní moci tohoto rozsudku v textové i grafické části **zrušuje** plocha Z2 - plocha dopravního vybavení.
- II. Odpůrce **je povinen** zaplatit navrhovateli náhradu nákladů řízení v částce 5 062 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se včasné podaným návrhem domáhal zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu města Krásná Lípa ze dne 4. 6. 2014, č. 1/2014 (dále jen „územní plán“), a to v části týkající se plochy Z2 - plocha dopravního vybavení.

Návrh

2. V návrhu navrhovatel odvodil svoji aktivní legitimaci od vlastnictví nemovitostí ve městě Krásná Lípa – osada Kyjov v k. ú. Kyjov u Krásné Lípy, a to rekreačního objektu ev. č. „X“ a k němu přilehlé nemovitosti bez ev. č. a pozemků (st. p. č. „X“, p. p. č. „X“, p. p. č. „X“), neboť se navrhovatel pokládá za tzv. dotčenou veřejnost, když rozporovaný územní plán umožní na ploše označené Z2 umístit parkoviště. Navrhovatel přitom při tvorbě územního plánu vznesl námitky ohledně zamýšlené plochy Z2 - plocha dopravního vybavení (parkoviště), kterým však nebylo vyhověno rozhodnutím o námitkách ze dne 4. 6. 2014, a to v části odůvodnění označené 13/n. Zamítavé rozhodnutí navrhovatel považuje za tendenčně napsané tak, aby jeho námitky byly zamítnuty, přičemž zdůvodnění daného rozhodnutí považuje navrhovatel za obecné, bez kvalifikovaného posouzení jednotlivých bodů námitek navrhovatele.
3. Navrhovatel v rámci námitek uváděl, že zamýšlené parkoviště bude nad přípustnou míru obtěžovat okolí hlukem, výfukovými plyny a prachem, zejména pak obyvatele přilehlých objektů, čímž se naruší kvalita prostředí a pohoda bydlení a rekreace. V odůvodnění rozhodnutí o námitkách nejsou dle navrhovatele uvedena odborná kritéria prokazující, že dojde ke zlepšení životního prostředí, pokud vozidla, která nyní parkují podél stávající komunikace, budou soustředěna na parkovací ploše. Navíc tvrzení odpůrce o parkování vozidel na volných plochách je nepravdivé, jelikož v okolí plochy Z2 – plocha dopravního vybavení žádné volné plochy nejsou, neboť jsou ve vlastnictví fyzických osob a samotná plocha Z2 – plocha dopravního vybavení je nyní spásána hospodářskými zvířaty.
4. Navrhovatel v rámci námitek rovněž namítal, že pro zřizování parkovacích ploch Z1, Z2 a Z6 nebyl proveden řádný průzkum, který by dokládal potřebu vzniku parkovacích míst. Tímto postupem dle navrhovatele došlo k porušení ust. § 11 odst. 1 vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech a územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 500/2006 Sb.“), neboť se zde hovoří o tom, že podkladem pro zadání územního plánu jsou územně analytické podklady, doplňující průzkumy a rozborů, popř. územní studie. Toto dle přesvědčení navrhovatele nebylo splněno, jinak by nemohla být navržena v rozmezí 1,1 km ve dvou chráněných oblastech tři parkoviště. Ve vyhlášce č. 500/2006 Sb. přitom není požadováno vypracování exaktní dopravní studie, na níž se odpůrce, jakožto pořizovatel územního plánu, ve spolupráci se zastupitelem odvolává v tom kontextu, že její vypracování by představovalo plýtvání s finančními prostředky. Zdůvodnění rozhodnutí o námitkách přitom nedokladuje, na jakých empirických zkušenostech je založeno tvrzení o

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

potřebě vzniku parkovacích míst, není ani doložena znalost odpůrce ohledně místních poměrů v osadě Kyjov.

5. V rámci námitek navrhovatel také namítal, že zamýšlené parkoviště bude sevřeno bytovou zástavbou a vytvoří jakési náměstí se značným provozem, což je v rozporu s ust. § 24 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, které stanovuje, že se parkoviště umísťují mimo plochy pro bydlení. Navíc koncept územního plánu stanovuje, že v osadě Kyjov mají být vyloučeny nadměrné a cizorodé stavební objekty, což návrh plochy Z2 - plocha dopravního vybavení nedodržuje a vzájemně si odporuje. Rozhodnutí o námitkách přitom nehodnotí, zda parkoviště nebude odporovat místnímu krajinnému rázu, a odpůrce se nemohl dovolávat Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, neboť tento dokument doporučuje tuto parkovací plochu jen podmíněně tak, aby nedošlo k podstatnému snížení pohody bydlení a dodržení hlukových limitů.
6. Dále navrhovatel v rámci námitek namítal, že bude problematické vjíždění a vyjíždění z parkovací plochy Z2, a to pro snížený rozhled vozidel a křížení dráhy vozidel, neboť na komunikaci jsou zatáčky a objekt č. p. „X“. Navíc daná komunikace není vhodná pro obousměrný provoz, jelikož dosahuje maximální šířky jen 4 m s nezpevněnými krajnicemi a vede po ní hojně využívaná cyklostezka. Nevyhovujícím charakterem komunikace pro obousměrný provoz se přitom rozhodnutí o námitkách nezabývalo, toliko pojednávalo o hustotě provozu a cíli dosáhnout zvýšené bezpečnosti cyklistů, třebaže v tomto směru nebyl proveden žádný průzkum.
7. Vedle toho navrhovatel v rámci námitek namítal, že u plochy Z2 – plocha dopravního vybavení nejsou navrženy chodníky, takže se zde budou po vozovce pohybovat vozidla, cyklisté a chodci včetně malých dětí, když zamýšlené parkoviště má sloužit pro návštěvníky přilehlé vodní plochy. Pokud odpůrce k těmto námitkám uvedl, že se jedná o detaily, které jsou pod rozlišovací schopnosti územního plánu, tak dle navrhovatele tím jen formálně odstranil tyto námitky. V okolí komunikace jsou totiž pozemky ve vlastnictví soukromých vlastníků, a proto nelze zajistit plochy pro chodníky. Tato skutečnost přitom musí být odpůrci známa, když snaha o zřízení parkoviště trvá od roku 1986, v roce 2001 došlo k zamítnutí územního řízení o parkovišti s tím, že nebylo v územním plánu, což odpovídalo skutečnosti, že dřívější zpracovatel územního plánu nesouhlasil s více parkovišti v osadě Kyjov a prosazoval vybudování centrálního parkoviště na začátku osady Kyjov.
8. Navrhovatel v rámci námitek taktéž namítal, že realizací parkoviště se značně změní vzhled prostředí a odtokové poměry v dané lokalitě, když koryto Zlatého potoka již nyní není schopno při tání sněhu či delších deštích odvést zvýšené množství vody z plochy zamýšleného parkoviště a dochází k zaplavování přilehlých pozemků. Odpůrce se dle navrhovatele nemůže dovolávat Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, když to doporučuje tuto parkovací plochu jen podmíněně. Navíc v rozhodnutí o námitkách si odpůrce protirečí, když u námitky 6/n vyslovil, že „...vodoteč a údolní niva je ze zákona významným krajinným prvkem. Pozemek je značně podmočen“.
9. Navrhovatel v rámci námitek také namítal, že realizací parkoviště dojde ke zvýšenému odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu, která je v současnosti využívána pro pastevectví. Pokud odpůrce argumentoval tím, že příslušný orgán vydal souhlasné stanovisko s odnětím půdy, tak neuvedl číslo jednací ani den vydání daného rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

10. Dále navrhovatel v rámci námitek namítal, že pokud bude zamýšlené parkoviště vybaveno lapačem olejů, tak přibude zdroj znečištění vod, které jsou nyní absolutně čisté. Při poruše nebo nedostatečné údržbě může dojít k znečištění vodní nádrže a také i řeky Křinice a rovněž dojde k výraznému zhoršení mikroklimatických podmínek a snížení ekologické stability krajiny. Odpůrce přitom tyto námitky zamítl s odůvodněním, že územní plán danou záležitost neřeší. Navrhovatel přitom při formulaci těchto námitek vycházel z dokumentace ohledně parkoviště vypracované pro územní řízení z roku 2001, kdy tuto dokumentaci měl k dispozici i odpůrce, který z ní při umístění plochy Z2 - plocha dopravního vybavení v předmětném územním plánu vycházel.
11. Navrhovatel v rámci námitek namítal i skutečnost, že je nevhodné přemísťovat pomníček s letopočtem 1768, třebaže ten není kulturní památkou, nicméně jedná se o význačný objekt a měl by být zájem na jeho zachování a obnově na původním místě. Vedle toho pomníček je využíván geometry jako důležitý bod geometrické sítě po celou dobu jeho existence. Odpůrce však tyto námitky zamítl s odůvodněním, že územní plán danou záležitost neřeší. Navrhovatel přitom i při formulaci těchto námitek vycházel z dokumentace ohledně parkoviště vypracované pro územní řízení z roku 2001, kdy tuto dokumentaci měl k dispozici i odpůrce, který při umístění plochy Z2 - plocha dopravního vybavení v předmětném územním plánu vycházel. Navíc z vyjádření dřívějšího zpracovatele plánu velkého územního celku Šluknovsko, tedy společnosti Stavoprojekt Liberec, které navrhovatel předložil při tvorbě územního plánu, vyplývá, že výstavbu parkoviště nedoporučoval a považoval ji za nevhodnou. K tomu navrhovatel podotkl, že v současné době je doprava v letních měsících zajišťována ekobusem v dostatečném rozsahu. Dle navrhovatele odpůrce nemůže s úspěchem argumentovat tím, že původní územní plán je překonaný a zastaralý v situaci, kdy nebyl proveden řádný průzkum o potřebnosti vzniku nových parkovacích ploch a jsou v rozmezí 1,1 km navrhována hned tři parkoviště.
12. Navrhovatel v rámci námitek pak i požadoval, aby došlo k vyřazení plochy Z2 - plocha dopravního vybavení z tzv. veřejně prospěšných staveb, jelikož pro stávající obyvatele nezlepší podmínky k bydlení a rekreaci, a naopak je zhorší. Odpůrce však námitky v tomto směru zamítl, přičemž navrhovatel je přesvědčen, že opět s tendenčním zdůvodněním.
13. Závěrem navrhovatel v rámci námitek namítl, že zřízení plochy Z57 - plocha občanského vybavení a sportu považuje za nevhodné vzhledem k tomu, že vodní nádrž není navrhována k rekreačnímu využití, nemá základní hygienické vybavení, přičemž plocha na hrázi je pro místní občany dostačující. Navrhovatel je přesvědčen, že ani tyto jeho námitky nebyly náležitě vyřešeny. Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území přitom hovoří jen o podmíněném přípustném využití, ze strany odpůrce nebyl uveden jediný důkaz o zajištění vzniku nových pracovních míst při existenci nového územního plánu, odpůrce hodnotil námitky navrhovatele bez řádného průzkumu ohledně toho, kolik lidí nyní vodní plochu využívá, jaká je kvalita vody apod.
14. Dle navrhovatele odpůrce obdobným způsobem zamítl námitky A. K., M. M. a Z. P.

Vyjádření odpůrce k návrhu

15. Odpůrce k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k návrhu, v němž navrhl jeho zamítnutí pro nedůvodnost. K věci uvedl, že již v průběhu tvorby územního plánu podal navrhovatel námitky, s nimiž se odpůrce vypořádal v rozhodnutí o námitkách Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ze dne 4. 6. 2014, které tvoří součást spisové dokumentace. Navrhovatel přitom v návrhu uplatňuje stejná tvrzení jako v námitkách, ačkoliv ve věci nedošlo k žádné změně, proto odpůrce odkazuje na odůvodnění rozhodnutí o námitkách. K tomu odpůrce doplnil, že celá procedura přijímání předmětného územního plánu proběhla v souladu se zákonem, schválení územního plánu předcházela celá řada vyjádření dotčených orgánů, kdy územní plán byl schválen v souladu s jejich podněty. Vydání územního plánu v části Z2 - plocha dopravního vybavení nikterak nezkrátilo navrhovatele na jeho právech. Podle ust. § 52 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, totiž mohou proti návrhu územního plánu podat námitky mj. pouze vlastníci pozemků a staveb dotčených návrhem řešení. Sporná plocha Z2 - plocha dopravního vybavení ovšem nijak nezasahuje do pozemku navrhovatele a jeho tvrzení, že by mohl být neúměrně obtěžován např. hlukem či pohybem aut, není nijak důkazně podloženo. Navíc posuzování těchto argumentů je standardním postupem příslušných orgánů státní správy až při vlastním stavebním řízení. Závěrem odpůrce vyjádřil přesvědčení, že v daném případě soukromý zájem navrhovatele nemít svoji nemovitost poblíž veřejného místa na parkování nemůže převýšit nad veřejným zájmem na řešení neutěšené situace parkování a pohybu osob v turisticky významné oblasti.

Replika navrhovatele k vyjádření odpůrce

16. V následně učiněné replice k vyjádření odpůrce navrhovatel zdůraznil, že měl právo při tvorbě územního plánu vznášet námitky. Dále navrhovatel vyjádřil kategorický nesouhlas s tím, že jej vydání územního plánu, a to pokud se jedná o plochu Z2 - plocha dopravního vybavení, nijak nezkrátilo na jeho právech, když toto tvrzení vyvrací Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území a je zřejmý rozdíl mezi stávajícím stavem v dané lokalitě (volně se pasoucí skot), nebo zamýšleným parkovištěm o neznámé kapacitě a druhu vozidel dle územního plánu. Odpůrce ve svém vyjádření nezmínil, že před vypracováním předmětného územního plánu podal žádost o vydání územního rozhodnutí na výstavbu parkoviště na stejné pozemkové parcele, ovšem Městský úřad v Rumburku, stavební úřad, rozhodnutím ze dne 12. 11. 2001 žádost zamítl pro nesoulad s tehdejšími územními plány odpůrce, neboť stavba by měla být umístěna v lokalitě – Ochranná zeleň v povodí Kyjov. Dle navrhovatele tak odpůrce dotyčnou dokumentaci z tohoto správního řízení znal a mohl ji při tvorbě předmětného územního plánu vyhodnotit. Navrhovatel je přesvědčen, že odpůrce má snahu již vynaložené peněžní prostředky z předchozí doby, které svojí neoborností vynaložil, využít a neodepsat, aby záležitost nemusel zdůvodňovat zastupitelstvu města. Proto odpůrce nechal plochu Z2 - plocha dopravního vybavení zahrnout do předmětného územního plánu oproti původnímu záměru, který označil za překonaný. Závěrem navrhovatel požádal, aby soud přihlédl i ke způsobu vyřízení ostatních námitek občanů, tedy A. K., M. M. a Z. P. s tím, že byly vyřízeny obdobným způsobem jako námitky navrhovatele.

Posouzení věci soudem

17. O návrhu soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť navrhovatel ani odpůrce nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, a proto se má za to, že souhlas udělili, když byli o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučeni.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

18. Soud se nejprve při posuzování návrhu zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že je věcně a místně příslušný k projednání návrhu, dále že navrhovatel byl aktivně legitimován k podání předmětného návrhu ve smyslu ust. § 101a odst. 1 s. ř. s., přičemž tak učinil v zákonné lhůtě stanovené v ust. § 101b odst. 1 s. ř. s. Dále soud uvádí, že rozsah soudního přezkumu opatření obecné povahy v daném případě byl dán ust. § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s. ř. s., z nichž vyplývá, že soud přezkouvává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu nebo ve lhůtě uvedené v ust. § 101b odst. 1 s. ř. s. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného opatření obecné povahy podle ust. § 101b odst. 4 ve spojení s ust. § 76 s. ř. s.
19. Soud při posuzování aktivní legitimace navrhovatele v daném případě zjistil, že navrhovatel vlastní nemovitosti na území města Krásná Lípa, kdy tyto plochy jsou zahrnuty do územního plánu, přičemž bezprostředně sousedí s rozporovanou plochou Z2 - plocha dopravního vybavení, kvůli níž se navrhovatel domáhá zrušení části územního plánu, a to v části týkající se právě plochy Z2 - plocha dopravního vybavení. Navrhovatel je tedy ve věci aktivně procesně legitimován.
20. Dále se soud zabýval rozsahem přezkumu v dané věci, neboť správní soudnictví není postaveno na univerzálním přezkumu správních aktů. Soud přitom může shledat, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je důvodný, neboť opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem (viz § 101d odst. 2 s. ř. s), avšak pouze v případě, je-li to navrhovatelem ve lhůtě stanovené pro podání návrhu (§ 101b odst. 1 s. ř. s.) namítáno.
21. Předně soud uvádí, že navrhovatel se předmětným návrhem domáhal výlučně zrušení části územního plánu, a to pokud se jedná o jeho část týkající se plochy Z2 - plocha dopravního vybavení. Z tohoto důvodu se soud nezabýval obecnou kritikou navrhovatele ve vztahu k plochám označených v územním plánu jako Z1 - plocha dopravního vybavení, Z6 - plocha dopravního vybavení a Z57 - plocha občanského vybavení a sportu, když tato kritika neměla naprosto žádné procesní vyústění v petitu předmětného návrhu.
22. Dále soud podotýká, že v předmětné věci návrh podával toliko navrhovatel, a proto bylo vyloučeno, aby soud rozporovaný územní plán přezkouval z pohledu ostatních spoluobčanů, tedy A. K., M. M. a Z. P., jenž se promítl do formulace jejich námitek, které údajně měly být vyřízeny obdobným způsobem jako námítka navrhovatele, neboť navrhovatel je legitimován hájit svá práva, a nikoliv práva jiných osob.
23. Pro předmětný případ bylo podstatné, že navrhovatel se snažil svá vlastnická práva aktivně hájit již od prvopočátku procesu tvorby územního plánu, neboť již ke konceptu územního plánu vznesl námítka týkající se plochy Z2 - plocha dopravního vybavení, a to v písemnosti ze dne 22. 3. 2011. Jelikož námítka navrhovatele nebyly ze strany odpůrce reflektovány, navrhovatel opětovně námítka týkající se plochy Z2 - plocha dopravního vybavení vznesl v písemnosti ze dne 21. 2. 2013, a to v rámci veřejného projednávání doplnění návrhu územního plánu. Námítka navrhovatele však nadále nebyly ze strany odpůrce zohledněny, a proto je navrhovatel opětovně uplatnil i v písemnosti ze dne 6. 10. 2013, a to v rámci veřejného projednávání finální podoby návrhu územního plánu. Ve všech třech výše uvedených písemnostech navrhovatel formuloval námítka vůči ploše Z2 - Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

plocha dopravního vybavení shodně jako v předmětném návrhu. Pro předmětný případ pak rovněž bylo podstatné, že o navrhovatelových námitkách ze dne 6. 10. 2013 bylo před schválením územního plánu rozhodnuto, a to rozhodnutím o námitkách ze dne 4. 6. 2014, a to v části odůvodnění označené 13/n, kdy žádné ze žalobcových námitek nebylo vyhověno.

24. V daném případě navrhovatel předně namítal, že zamítavé rozhodnutí o námitkách ze dne 4. 6. 2014 považuje za tendenčně napsané tak, aby jeho námitky byly zamítnuty, přičemž zdůvodnění bylo učiněno obecně, bez kvalifikovaného posouzení jednotlivých bodů námitek.
25. Na tomto místě soud považuje za potřebné zdůraznit, že rozhodnutí o námitkách je samostatným rozhodnutím, třebaže je součástí územního plánu, a jsou na ně kladeny nároky jako na jiná rozhodnutí správního orgánu podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). K tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2009, sp. zn. 2 Ao 2/2008, dostupném na www.nssoud.cz.
26. Nejvyšší správní soud přitom v rozsudku ze dne 20. 12. 2016, sp. zn. 5 As 94/2015, dostupného www.nssoud.cz, uvedl: „*Jakkoliv je odůvodnění rozhodnutí o námitkách součástí odůvodnění územního plánu, jedná se o jeho autonomní část a jsou na něj kladeny odlišné nároky, než na jiné části odůvodnění územního plánu. Tato skutečnost vyplývá z podstaty námitek, které jsou reakcí na navrženou podobu územního plánu, jejíž zdůvodnění jistě musí být logické a přesvědčivé (ohledně požadavků na obsah odůvodnění územního plánu srov. § 53 odst. 4 a § stavebního zákona a část II. přílohy č. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb.), nicméně nutně zůstává spíše v obecné rovině a jen stěží lze požadovat, aby obecná část odůvodnění územního plánu už předem zdůvodňovala příslušné změny z pohledu každého dotčeného pozemku. Takový požadavek by byl, už jen z hlediska nároků na rozsah takového odůvodnění územního plánu, většinou neproveditelný. Tím spíše je ale nutné, aby v případě, kdy někteří vlastníci dotčených nemovitostí podají proti navrženému řešení konkrétní námitky (§ 52 odst. 2 stavebního zákona), byly tyto námitky v jejich konkrétní podobě také přezkoumatelným způsobem vypořádány, a to v souladu s § 172 odst. 5 správního řádu, na nějž v této souvislosti navrhovatel důvodně odkazoval (srov. též § 54 odst. 4 stavebního zákona). Lze soublasit s krajským soudem, že dle judikatury Nejvyššího správního soudu vycházející též z § 174 odst. 1 správního řádu jsou na rozhodnutí o námitkách v tomto smyslu kladeny (přiměřeně jeho povaze) srovnatelné požadavky jako na odůvodnění individuálního správního aktu dle § 68 odst. 3 správního řádu.*“
27. Také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2010, sp. zn. 1 Ao 5/2010, dostupný na www.nssoud.cz, vyplývá, že na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je třeba klást stejné požadavky jako v případě typických správních rozhodnutí. Musí z něho být seznatelné, z jakého důvodu považuje obec námitky uplatněné oprávněnou osobou za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti predestované oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené.
28. Správní soudy jsou také bezpochyby povolány k ochraně vlastnického práva, k jehož změně či omezení dochází i přijetím územního plánu. Opakovaně bylo Nejvyšším správním soudem konstatováno, že správní soudy mají zabránit prvkům libovůle při přijímání územního plánu (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, sp. zn. 1 Ao 1/2009; rozsudky NSS ze dne 2. 10. 2013, sp. zn. 8 Ao 1/2011; ze dne 16. 6. 2011, sp. zn. 4 Ao 3/2011, ze dne 27. 9. 2005, sp. zn. 1 Ao 1/2005, www.nssoud.cz). Toto stanovisko má svůj odraz i ve správním řádu, který v ustanovení § 174 odst. 1 pro řízení o Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přijetí opatření obecné povahy normuje použitelnost části první správního řádu. V části první (§ 2 odst. 3 a 4 správního řádu) je uvedeno, že správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu. Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

29. Soud tedy konstatuje, že všechny relevantní námitky navrhovatele musely být odpůrcem náležitě a přezkoumatelně vypořádány v rozhodnutí o námitkách. V daném případě navrhovatel vznesl 13 námitek tak, jak byly předestřeny v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku. Odpůrce na všechny uplatněné námitky v 13 bodech v rozhodnutí o námitkách ze dne 4. 6. 2014 reagoval, což znamená, že neopomenul se vypořádat se žádnou z uplatněných námitek. Samostatnou otázkou ovšem zůstává správnost úvah odpůrce ohledně jednotlivých námitek.
30. Pro vyhodnocení zákonnosti zřízení plochy Z2 - plocha dopravního vybavení nebylo jakkoliv podstatné vyjádření ze dne 21. 7. 1986 firmy Stavprojekt Liberec, jakožto dřívějšího zpracovatele územního plánu pro velký územní celek Šluknovsko, jelikož se jedná o zjevně neaktuální a překonaný materiál, který z logiky věci není nikterak způsobilý reflektovat stávající stav společenského vývoje včetně současné úrovně motorizace. Úvahy odpůrce v tomto směru obsažené v rozhodnutí o námitkách ze dne 4. 6. 2014 soud vyhodnotil jako správné.
31. Dále soud uvádí, že v situaci, kdy orgán ochrany zemědělského půdního fondu vydal souhlasné stanovisko k odnětí plochy Z2 - plocha dopravního vybavení ze zemědělského půdního fondu, což navrhovatel nerozporuje, nemůže navrhovatel, jakožto nevlastník daného pozemku, s úspěchem rozporovat dotyčné odnětí. K témuž závěru přitom zcela správně dospěl i odpůrce v rozhodnutí o námitkách ze dne 4. 6. 2014.
32. Dále je třeba zmínit, že navrhovatel by měl vzít v potaz skutečnost, že územní plán představuje určitý druh územně plánovací dokumentace, která si klade za cíl „toliko“ racionalizaci prostorového a funkčního uspořádání území v krajině a jejího využití. Z právě uvedeného plyne, že územní plány vymezují jednotlivé základní plochy z hlediska jejich funkčního využití.
33. Z tohoto důvodu navrhovatel nemůže v předmětném řízení s úspěchem vznášet námitky ohledně údajné absence chodníků v zamýšleném územním plánu v okolí plochy Z2 - plocha dopravního vybavení a přilehlé komunikaci, neboť se jedná o vnitřní členění plochy a o umístění jednotlivých staveb v ploše, což je pod rozlišovací schopnosti územního plánu. Tentýž závěr platí i ve vztahu k námitkám ohledně vlastního technického či urbanistického řešení zbudování odstavné plochy pro vozidla, a to pokud se jedná o navrhovatelem zmiňovaný lapač olejů, jakožto potencionální zdroj znečištění vod, či odtokové poměry na rozporované ploše, nebo konečné umístění historického pomníčku, jenž se nachází na zamýšlené ploše Z2 - plocha dopravního vybavení, či osázení dané lokality zelení. Všechny tyto záležitosti by měly být, jakožto technické záležitosti, až předmětem vlastního stavebního projektu na případně realizované odstavné parkoviště, z povahy věci však nemohou být jakkoliv řešeny ani předjímány ve schvalovaném územním plánu. V jakých přesně rozměrech a s jakými technickými parametry by případně mělo být odstavné parkoviště realizováno a kde by případně mělo dojít ke konečnému umístění historického

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pomníčku, by mělo být případně stanoveno až v rámci projektové dokumentace pro dané odstavné parkoviště.

34. Naproti tomu mezi relevantní námitky lze bezpochyby zařadit výhrady navrhovatele o tom, že odpůrce pochybil, pokud k záměru na zřízení plochy Z2 – plocha dopravního vybavení nenechal provést řádný průzkum potřeby parkovacích míst. Tyto výhrady navrhovatele soud vyhodnotil jako stěžejní. Odpůrce potřebnost zřízení odstavných parkovacích ploch včetně plochy Z2 – plocha dopravního vybavení přitom opřel toliko o své údajné letité konkrétní zkušenosti a znalosti místních poměrů. Toto zdůvodnění potřebnosti zřízení odstavných parkovacích ploch včetně plochy Z2 – plocha dopravního vybavení soud nepovažuje za dostatečné a přezkoumatelné, neboť ve spisové dokumentaci předložené odpůrcem se nenachází jediná písemnost, která by objektivně prokazovala vůbec jednak potřebnost vzniku odstavných parkovacích ploch včetně plochy Z2 – plocha dopravního vybavení, dále v jakém množství je dána potřebnost odstavných parkovacích ploch a s jakou kapacitou odstavovaných vozidel, a v neposlední řadě prokázání potřeby té které jejich přesné prostorové lokace v rámci územního plánu. Soud se sice shoduje s odpůrcem, že v právní úpravě není nikde zakotvena při zřizování odstavných parkovišť povinnost vypracovávat exaktní dopravní studie, nicméně potřebnost zřízení nových odstavných parkovacích ploch a s tím související další aspekty, jak byly soudem nastíněny shora, musí být podloženy objektivními důkazními prostředky. V daném případě závěry odpůrce o potřebnosti zřídit odstavné parkovací plochy včetně plochy Z2 – plocha dopravního vybavení obsažené v jeho rozhodnutí o námitkách ze dne 4. 6. 2014 nemají žádnou oporu ve spisovém materiálu, v důsledku čehož je dané rozhodnutí zatíženo vadou ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., která by mohla mít vliv na zákonnost tohoto rozhodnutí a ve výsledku i přezkoumávaného územního plánu ve vztahu k ploše Z2 – plocha dopravního vybavení, jak soud rozvede níže. V této souvislosti soud podotýká, že pokud odpůrce nadále bude hodlat na daném místě územním plánem zřídit odstavnou parkovací plochu, bude zapotřebí zajistit objektivní a přezkoumatelné vyhodnocení dopravní situace v dané lokalitě.
35. Daná vada rozhodnutí o námitkách ze dne 4. 6. 2014, které sice je individuálním správním aktem - rozhodnutím, věcně oddělitelným od samotného opatření obecné povahy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2010, sp. zn. 2 Ao 5/2010, dostupný na www.nssoud.cz), dle názoru soudu představuje natolik závažnou vadu v procesu přijímání územního plánu, že mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé, tj. vlastního územního plánu ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Vzhledem k tomu, že námitky navrhovatele směřují přímo proti změně funkčního využití předmětné lokality v územním plánu v důsledku záměru zřídit na ní plochu Z2 – plocha dopravního vybavení, nelze v tuto chvíli zhodnotit, zda doplnění podkladů, které by objektivizovalo dopravní situaci v dané lokalitě, by ve výsledku nevedlo ke změně územního plánu v této části. Dle názoru soudu se jedná o natolik zásadní vadu řízení ve smyslu ust. § 101b odst. 4 ve spojení s ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., že je nutno napadený územní plán v rozsahu plochy Z2 – plocha dopravního vybavení zrušit.
36. Soud se dále nezabýval dalšími dílčími námitkami navrhovatele ohledně plochy Z2 – plocha dopravního vybavení (narušení kvality okolního prostředí a zhoršení pohody bydlení a rekreace obyvatel přilehlých nemovitostí včetně navrhovatele; nedodržení umístění plochy Z2 mimo plochy pro bydlení; požadavek na vyřazení plochy Z2 ze zařazení do tzv. veřejně prospěšné stavby), neboť by to bylo předčasné.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

37. S ohledem na shora uvedené skutečnosti dospěl soud tedy k závěru, že návrh na zrušení části opatření obecné povahy – Územní plán města Krásná Lípa ze dne 4. 6. 2017, č. 1/2014, a to v části týkající se plochy Z2 - plocha dopravního vybavení, byl podán důvodně, a proto ve výroku I. rozsudku jej v této části (textové i grafické) pro vady řízení ve smyslu ust. § 101b odst. 4 ve spojení s ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušil dnem právní moci tohoto rozsudku.
38. Jelikož navrhovatel měl ve věci plný úspěch, soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku uložil odpůrci zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětném návrhu ve výši 5 062 Kč. Tato částka se skládá z částky 5 000 Kč za zaplacený soudní poplatek za předmětný návrh a z částky ve výši 46 Kč za vynaložené poštovné za podání návrhu a z částky ve výši 16 Kč za vynaložené poštovné za podání repliky.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 19. prosince 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu
Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)